

Bondia

EL PRIMER DIARI GRATUÏT I INDEPENDENT D'ANDORRA
Diumenge, 22 de setembre del 2024

Edició extraordinària

Serrano, ordenat

www.bondia.ad / tel. 808 888 / fax 828 888

pàgines 4 i 5

Josep-LLuís Serrano Pentinat, el bisbe que ve a servir

La cerimònia

Guia de conducta per a un prelat

pàgines 6 i 7

pàgines 8 i 9

Vives veu en Serrano un "bon copríncep" i també un "bon pastor"

pàgina 10

Espot destaca les capacitats "prou sobrades" del nou bisbe coadjutor

pàgina 12

Els grups parlamentaris esperen abordar temes amb el nou bisbe

Moment històric

Gratis et amore

pàgines 14 i 15

Editorial

Un diplomàtic per a temps convulsos

La figura del bisbe coadjutor la va estrenar –com a mínim en temps recents i entre nosaltres– el mateix Joan-Enric Vives. Tenia certa lògica que acabés el seu pontificat repetint, ara amb ell com a bisbe sortint, una fórmula que sens dubte sembla la més adequada per assegurar un relleu tranquil, endreçat i, sobretot, raonat. Serrano disposarà d'uns mesos, potser més –Vives va exercir de coadjutor durant gairebé dos anys– per conèixer les peculiaritats d'una prelatura només equiparable a la del Papa, que és a la vegada bisbe de

Roma i cap d'Estat del Vaticà. Aquesta dualitat de funcions, l'espiritual i la política, exigeix un tarannà especial, sobretot en els temps que vindran: a ningú se li escapa que serà amb tota probabilitat Serrano qui haurà de lidiar amb la despenalització de l'avortament. I amb tota probabilitat el seu perfil eminentment diplomàtic sigui ideal per gestionar aquest delicadíssim dossier. Recordin que els últims deu anys els ha passat el nou coadjutor al servei de la Nunciatura Apostòlica i de la Secretaria d'Estat del Vaticà, la cuina de la diplomà-

cia de la Santa Seu. La joventut del bisbe, nascut el 1977, permet concebre fundades esperances que sàpiga connectar per motius generacionals amb la sensibilitat i les expectatives d'una societat moderna com la nostra, i a la vegada augura un pontificat llarg i, per tant, la natural continuïtat de les institucions com a mínim durant una generació. Difícil estrenar-se amb millors auguris davant dels reptes presents i futurs, des de l'habitatge a l'acord d'associació, passant òbviament per l'avortament.

La foto del dia

FACUNDO SANTANA

La plaça de la catedral, fortificada per a l'ocasió amb mossos d'esquadra i guàrdia urbana mentre anaven desembarcant autoritats. No tothom semblava participar de la voràgine i de la solemnitat del moment. Aquest ciutadà va treure a passejar el gos, com cada matí, i es va trobar 'el sidral'. Qui eren els intrusos?

El president de la Generalitat, Salvador Illa, és rebut per l'alcalde de la Seu, Joan Barrera, i tots dos passen revista a la resta del consistori. Illa va esperar a l'Ajuntament l'arribada de Xavier Espot, i tots dos es van saludar davant de la porta de la catedral poc abans de començar l'ordenació.

Donant la nota

Josep-Lluís Serrano

Estrena el pontificat amb el lema 'Vitam Habebant', un versicle de l'evangeli de Sant Joan que es pot traduir així: 'Perquè tinguin vida'.

1 2 3 4 5

Joan-Enric Vives

L'arquebisbe-bisbe d'Urgell destaca l'amor "a la terra, la llengua i a la cultura catalana" del nou bisbe i vaticina que serà "un bon coprínep i un bon pastor".

1 2 3 4 5

Edgar Peña

El substituït per als Afers Generals de la Secretaria d'Estat de la Santa Seu presideix l'ordenació i li deixa a Serrano una consigna: "Comporta't amb amor".

1 2 3 4 5

36 31 30

bondia.ad

@bondia

foto@bondia.ad

Directori Bondia

LA VEU DEL POBLE S. A.: PRESIDENT Ferran Naudi d'Areny-Plandolit | GERENT Ricard Vallès i Vinyes.

DIRECTOR Andrés Luengo | CAP DE REDACCIÓ Marc Segalés | REDACCIÓ Víctor Duaso, Maria Pilar Adín, Alba Doral, Laia Bautista, Èlia Orts, Albert Belis | CORRECCIÓ Mercè Aznar | MAQUETACIÓ Lúcia Jo, Reinaldo Márquez, Lúcia Boixader | FOTOGRAFIA Facundo Santana | COMERCIAL I ADMINISTRACIÓ Xavier Farran, Patricia Vilar, Virginia Yáñez.

Carrer Baixada del Moli, 5. Andorra la Vella. Telèfon: 808 888 | WhatsApp: 666 555 | Adreça electrònica: bondia@bondia.ad | Web: www.bondia.ad

Dipòsit Legal AND. 114-2004

El diari no es responsabilitza de les opinions expressades pels col·laboradors de la secció d'opinió. L'opinió del BONDIA es reflecteix en el seu editorial. Perquè les vostres cartes al director o les vostres opinions puguin ser publicades, cal que ens faciliteu les vostres dades: nom i cognoms, passaport, telèfon i parròquia de residència.

Avis SMS: En compliment del que preveu la Llei 29/2021, del 28 d'octubre, Qualificada de Protecció de Dades Personals, us informem que les vostres dades personals seran tractades per la SOCIETAT LA VEU DEL POBLE SA, amb la finalitat del qual és la gestió dels missatges SMS que acordeu al vostre consentiment. Us informem que les vostres dades no seran cedides a tercers tret que sigui obligació legal. L'informem que podrà exercir els drets d'accés, rectificació, supressió i oposició, limitació del tractament o portabilitat i revocar el seu consentiment, així com sol·licitar informació addicional en relació amb el tractament de les seves dades personals dirigint comunicació escrita a lpd@bondia.ad; També podrà presentar una reclamació davant l'Agència Andorrana de protecció de dades. Els missatges es publiquen literalment, d'acord amb el contingut rebut a la redacció del BONDIA. No obstant, el diari es reserva el dret de publicació i no es responsabilitza de les opinions expressades en aquesta secció. L'USUARI es compromet a fer un ús adequat dels continguts i serveis que ofereix el BONDIA i amb caràcter enunciatiu però no limitatiu, a no emprar-los per a (i) incórrer en activitats il·lícites, il·legals o contràries a la bona fe i a l'ordre públic; (ii) difondre continguts o propaganda de caràcter racista, xenòfob, pornogràfic, il·legal o atemptatori contra els drets humans. El BONDIA es reserva el dret de retirar tots els comentaris i les aportacions que vulnerin el respecte a la dignitat de la persona, que siguin discriminatòries, xenòfobes, racistes, pornogràfics, que atemptin contra la joventut o la infància, l'ordre o la seguretat pública o que, a judici seu, no resultin adequats per publicar-se. No es publicarà cap missatge amb dades personals o que puguin identificar una persona sense el consentiment de la persona interessada. L'usuari s'obliga a no utilitzar els serveis que es presten amb fins o efectes il·lícits o contraris al contingut del present Avis Legal, lesius dels interessos o drets de tercers. L'usuari garanteix que la informació, el material, els continguts o les observacions que no siguin les seves pròpies dades personals i que siguin facilitats al titular del diari, no infringeixen els drets de protecció de dades personals ni cap altra disposició legal. La informació, els materials, els continguts, les opinions o les observacions que l'usuari faciliti al titular es consideraran no confidencials, i es reservaran el dret a usar-les de la forma que consideri més adequada. La relació entre LA VEU DEL POBLE i l'USUARI se sotmet a la jurisdicció del Principat d'Andorra.

MARC FORNÉ
EXCAP DE GOVERN (1994-2005)

La figura del coadjutor episcopal i el futur del Coprincipat

Monsenyor Serrano arriba en un context de globalització i en un procés de canvi estructural que determinarà el futur d'Andorra

Quan jo estava al Govern, vam considerar imprescindible incloure la figura d'un coadjutor episcopal. L'objectiu era garantir una paritat entre el sistema francès i l'episcopal. Quan a França falta un president, automàticament el substitueix el president del Senat francès, també com a copríncep d'Andorra, en funcions. Així va succeir, per exemple, després de la mort del general De Gaulle i de Georges Pompidou.

En canvi, quan va morir el bisbe Iglesias, Andorra es va trobar amb un copríncep episcopal *delegat*, que era mossèn Ramon Malla, fins que es va nomenar el nou copríncep, el bisbe Joan Martí Alanís. Val la pena recordar que, en el moment d'acceptar el seu nomenament com a bisbe d'Urgell, Martí va dir que ell seria copríncep dels andorrans men-

tre ells el volguessin. I tot això va succeir durant l'època franquista.

Sense qüestionar la salut dels nostres coprínecs, vam creure que era imprescindible una substitució automàtica en cas d'absència. Encara més si considerem que el nomenament dels coprín-

Martí va dir que seria copríncep d'Andorra mentre els andorrans volguéssim

ceps no depèn precisament dels andorrans. Per tant, ara que el bisbe Joan-Enric Vives es troba pròxim a concloure el seu mandat per qüestions d'edat, és lògic que es designi un coadjutor episcopal.

Josep-Lluís Serrano arriba com a futur copríncep en un context molt diferent del que es va trobar Vives. Andorra, que actualment compta amb 86.000 habitants (i no 5.000 com als anys 30), es troba immersa en la globalització i en un procés de canvi estructural que determinarà el seu futur: l'acord d'associació amb la Unió Europea.

El Coprincipat, consagrat a la Constitució del 1993, ha permès la supervivència d'Andorra durant més de set segles. El lema històric *Togoi se gausaus* (toca'm si goses) simbolitza perfectament la funció i la importància d'aquesta institució, protegint-nos de qualsevol ingerència estrangera que amenacés la nostra sobirania. Tot i això, encara que la posició d'equilibri entre França i Espanya ha estat clau al

llarg dels anys, cal recordar que Andorra no va ser convidada al Tractat dels Pirineus. Ara, però, esperem que aquesta protecció es traslladi també a l'àmbit de la Unió Europea.

En aquest sentit, quin escenari es trobarà Monsenyor Serrano? Doncs probablement, arribarà a un país immers en un complex procés de reforma estructural, pràcticament integral. També es

Ens hem de felicitar d'incorporar una figura que garantirà la continuïtat del Coprincipat

trobarà amb un dèficit creixent de participació ciutadana i un sentiment comunitari de desconfiança envers les administracions i el sistema polític, a causa, entre d'altres, de les crisis que travessa Andorra, com el problema de l'habitatge, la precarietat socioeconòmica i l'augment desmesurat de la burocràcia, sovint innecessària.

A més, es trobarà amb l'etern

debat sobre la despenalització de l'avortament, un afer controvertit en un dels darrers països d'Europa que encara ho considera delictiu. En aquest punt, és pertinent recordar les paraules del papa Francesc, que, en una entrevista amb el periodista Jordi Évole, farà cosa de cinc anys, va dir que ell "no discuteix la llei civil de cada país". Confio que, sobre aquesta premissa, entre tots puguem idear una forma de mantenir el Coprincipat i permetre alhora que el Parlament andorrà legisli lliurement en funció de la voluntat del seu poble.

Per concloure, penso que els andorrans ens hauríem de felicitar per la incorporació d'una nova figura que, per ara, garantirà la continuïtat del Coprincipat, tal com han fet tots els anteriors bisbes d'Urgell. La figura del coadjutor Serrano, amb una trajectòria diplomàtica destacada dins la Santa Seu, sens dubte ens serà de gran ajuda per afrontar els nous reptes que Andorra té al davant. És per això que li demano que, durant el seu bisbat, vetlli pels interessos del que serà, en un futur pròxim, el seu nou país.

JAUME BARTUMEU
EXCAP DE GOVERN (2009-2011)

Plaça del Poble

El Bisbat d'Urgell en la Constitució d'Andorra

La renovació del papa Francesc ens pot portar canvis

La consagració a la catedral de la Seu d'Urgell del nou bisbe coadjutor de la diòcesi d'Urgell té, no cal dir-ho, un clar vessant de política institucional andorrana.

El bisbe coadjutor ha estat nomenat amb la voluntat vaticana que no hi hagi cap període d'absència no només en la seu episcopal, sinó en l'àmbit constitucional andorrà. És una bona notícia.

Igual que en la transició del bisbe Joan Martí Alanís, quan es va nomenar bisbe coadjutor el nostre actual copríncep, l'arquebisbe Joan-Enric Vives, es deixa la situació ben lligada. És una bona cosa.

L'arribada del bisbe Serrano no es fa, tanmateix, en un moment institucional semblant al de l'arribada del bisbe Vives.

Són moments força diferents tant al Vaticà com a Andorra.

El papa Francesc ha promogut una reforma radical del poder dins l'Església. Tant pel que fa al celibat dels preveres com al debat sobre l'acompanyament del final de la vida, el Papa ha deixat molt marge al debat.

El Papa també va reformar, el febrer del 2022, la Congregació per la Doctrina de la Fe amb el motu proprio, un decret, *Fidem servari* (protegir la fe). Absorbida pel gran nombre de dossiers relatius als abusos sexuals d'eclesiàstics sobre menors, la instrucció dels quals li pertany des del 2021, la Congregació per la Doctrina de la Fe no podia dedicar-se gaire a les qüestions lligades a la Doctrina de l'Església. Per això el Papa va promoure una reorganitza-

ció per "afavorir els estudis [...] sobretot davant les qüestions plantejades pel progrés de les ciències i el desenvolupament de la societat", va dir.

En aquest context, que el nou bisbe i futur copríncep d'Andorra procedeixi de la secretaria d'Estat del Vaticà és, al meu entendre, un senyal ben clar: arriba a la Seu d'Urgell i a

La consciència social empeny vers unes reformes que entren en confrontació de facto amb l'Església

Andorra amb un mandat.

El nou bisbe ha estat treballant, fins al seu nomenament, al cor de l'administració vaticana que, sota l'impuls del papa Francesc, s'ha esmerçat a racionalitzar el govern de la Cúria, especialment en l'àmbit econòmic, i a sacsejar la tendència conservadora de l'administració.

El papa Francesc deia el Nadal del 2019: "En la tensió entre un passat gloriós i un futur creatiu i en moviment, hi ha el present on es troben persones a les quals, necessàriament, els cal temps per assolir la maduresa."

Cinc anys després d'aquelles paraules no ens podem limitar a un debat centrat en la despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs, o a l'eventual conflicte de constitucionalitat que aquella despenalització pogués comportar.

En la seva obra *La mente de los justos. Por qué la política i la religión dividen a la gente sensata*, publicat l'any 2012, Jonathan Haidt, psicòleg social nord-americà, explica que les diferències en aquest àmbit no es fonamenten tant en els programes electorals dels partits, sinó en el conjunt dels valors que ens defineix.

Els progressistes, diu Haidt, tendeixen a ser més oberts i a identificar-se amb valors com la igualtat i la justícia, mentre que els conservadors acostu-

men a tenir més resistència al canvi i se senten representats per valors com el respecte i la lleialtat.

Si tot plegat ho analitzem en el context de l'Andorra del 2024 veurem que la consciència social i ciutadana empeny vers unes reformes legislatives i de societat que entren en confrontació de facto amb l'Església i, alhora, que l'actual orientació del Vaticà pot voler defugir aquella confrontació.

El 29 d'octubre del 2023, en cloure la primera fase del Sínode sobre el futur de l'Església, el papa Francesc va parlar de corresponsabilitat i va anunciar una veritable i profunda revolució en la governança de l'Església catòlica. Vol verificar l'existència d'un *consensus fidei*, el consens dels fidels.

Veurem si aquestes reformes de l'Església catòlica poden seguir cohabitant amb el servei terrenal que les andorranes i els andorrans, que vam promoure la Constitució, vam demanar al Bisbat d'Urgell.

FACUNDO SANTANA

Serrano, estirat a terra mentre escota lletanies i pregàries: s'hi va passar gairebé deu minuts.

El bisbe que ve a servir

A. LUENGO
LA SEU D'UREGLL

Ja està fet. Tenim bisbe coadjutor en la persona de Josep-Lluís Serrano Pentinat (Tivissa, 1977), en endavant la mà dreta de l'arquebisbe-bisbe Joan-Enric Vives i cridat a convertir-se en qüestió de mesos –dos anys com a molt, quan es concreti la jubilació del mateix Vives– en copríncep episcopal. La llarguíssima cerimònia d'ordenació va tenir lloc ahir al migdia a la catedral de Santa Maria de la Seu presidida per Edgar Peña Parra, substituït per als Afers Generals de la Secretaria d'Estat de la Santa Seu i arquebisbe de Telepte, davant d'un miler llarg d'assistents, entre els quals una trentena de bisbes i un centenar de preveres de les diòcesis d'Urgell i de Tortosa.

El moment culminant de la celebració va arribar després de l'homilia

Un miler llarg de persones –inclosos trenta bisbes, arquebisbes i cardenals i un centenar de preveres– assisteixen a l'ordenació del bisbe coadjutor a la catedral de Santa Maria. Serrano fa una crida a servir els pobres, els necessitats, els padrins, els treballadors, els emigrants i les institucions.

de Peña. El nou bisbe, l'Escollit, en la terminologia eclesiàstica, havia d'acceptar la missió que li ha encomanat ni més ni menys que el Sant Pare, perquè el càrrec de bisbe coadjutor el designa personalment el Papa. Per fi li vam sentir la veu a Serrano, per respondre lacònicament i reglamentàriament: "Sí, ho vull", a cada pregunta de l'interrogatori a què el va sotmetre Peña:

–Vols consagrar-te fins a la mort al ministeri episcopal?

–Vols predicar amb fidelitat i amb constància l'Evangeli de Jesucrist?

–Vols obeir fidelment el successor de l'Apòstol Sant Pere?

–Vols ser sempre comprensiu i misericordiós amb els pobres, els immi-

grants i els necessitats?

–Vols buscar les ovelles esgarriades i tornar-les a la pleta de Crist?

Així, una desena de vegades. I a totes, naturalment: "Sí, ho vull". Immediatament després, la imatge més esperada de la jornada, el futur bisbe –perquè en aquest moment encara no ho és– estirat a terra i escoltant les lletanies i pregàries a sants i beats. Mig centenar, fins als preveres màrtirs d'Urgell i Anna Maria Janer. Ben bé deu minuts: recordin, amb Serrano estirat a terra de cap per avall. El moment probablement més pintoresc d'aquest ritual mil·lenari que és una l'ordenació episcopal, però no el decisiu, que és l'immediatament posterior: la imposició de les mans sobre el cap del nou bisbe. Primer, Peña, seguit de Vives i, immediatament després, tots i cadascun dels bisbes concelebrants, una trentena llarga.

A la imposició de les mans, silenci sepulcral, tots els presents conscients de la solemnitat del moment, seguien

Una hora vam trigar a sentir-li la veu al nou bisbe, per respondre "Sí, ho vull", a l'interrogatori de Peña

Segueix a la pàgina 5

Ve de la pàgina 4

la unció de cap amb el Sant Crisma, l'entrega dels Evangelis, l'anell, la mitra i el bàcul –magnífic per cert–. I de nou una altra coreografia secular: l'òscul de la pau que Serrano va rebre, una altra vegada amb Peña en primer lloc, seguit de tots els bisbes i arquebisbes. Quantes vegades al llarg dels últims dos mil anys es deu haver repetit aquesta cerimònia...

En aquest moment sí que ja estava tot fet. Faltaven els serrells –les ofrenes i la comunió– perquè per fi el bisbe coadjutor prengué la paraula per dirigir-se per primera vegada al “poble” en la seva nova dignitat. També això es va fer esperar una bona estona –ja portàvem quasi dues hores de cerimònia– perquè abans de procedir Serrano va desfilat primer per tota la catedral –inclòs el claustre, des d'on dos centenars de persones van seguir la celebració– per beneir els congregats entre explosions d'aplaudiments i *selfies*.

I ara sí, les primeres paraules del bisbe Serrano, una llarguíssima tirallonga d'agraïments perquè “avui és un dia d'acció de gràcies”. Des de la mare, Pepita, fins a les autoritats civils del Principat d'Andorra “encapçalades pel cap de Govern, pel síndic general, cònsols i consellers de totes les parròquies”. Val a dir que va ser la primera de les tres úniques referències andorranes en tota la cerimònia. La segona, un agraïment especial a RTVA, que la retransmetia en directe i que servia el senyal a Catalunya i a la resta d'Espanya a través de 13 Televisió. I la tercera

i última, en l'admonició final: “Que la Mare de Déu de Núria, patrona de la nostra Església d'Urgell, i la Mare de Déu de Meritxell, patrona del Principat d'Andorra, ens sigui sempre confort i abríc en el camí que comencem ple-gats”. La pobra Santa Maria d'Urgell, que presideix el temple, es deu haver quedat de pedra, però segur que no li ho tindrà en compte.

Així que tres referències, tres, en dues hores molt llargues de cerimònia. Podrien haver sigut més, pensaran alguns. Però pensin que ahir era el dia de l'ordenació episcopal. Ja vindrà el dia que prendrà possessió com a Copríncep i li tocarà exercir la faceta més política del pontificat. De moment, la seva missió és exclusivament espiritual, i els

principis que l'hauran de guiar els va deixar claríssims:

“Dono gràcies per ser cridat a servir els més necessitats i compartir així els béns amb els pobres; per servir-vos en la catequesi de nens, joves i adolescents i mostrar-los la bellesa d'estimar; per servir-vos en les famílies, en els treballadors i treballadores que passen per dificultats econòmiques; per servir-vos com no en els emigrants, que siguem signe d'acolliment i d'estimació; per servir-vos en els padrins i en els que viuen sols i sense companyia, per ser guspira de dolça companyia, d'estímul de vida; per servir-vos en les institucions públiques i esdevenir llum, justícia

africanes –no oblidin que ja ha servit com a secretari de la nunciatura apostòlica a Moçambic: “També a casa nostra cal reviure el sentit de poble que ells donen per suposat, i per què no, el de família cristiana. Participar en aquesta essència comunitària de la vida de Déu, sentir-nos poble i sentir-nos família de Déu perquè en aquesta vida cal redimir, cal consolar, cal guarir, cal recuperar, cal recrear. En definitiva, som convidats a fer possible que el teixit social esdevingui un teixit fratern. I fer-ho no sols, sinó en companyia, en comunió, com a Església diocesana. És temps per esdevenir servidor del nostre poble”.

Després d'això, el torn de les salu-

tacions: primer els preveres que van seguir la cerimònia des dels laterals de la catedral. Després, les autoritats –el cap de Govern i bona part dels ministres, els síndics i consellers, els presidents del Tribunal Constitucional i del Consell General del Poder Judicial, i els cònsols, per part andorrana, i el president de la Generalitat i els alcaldes de Seu i Tivissa, entre les catalanes, i per no allargar-ho molt. I finalment, com sempre, el poble, que havia format una llarguíssima cua que arrencava a la porta de la nau i que serpentejava pel passadís central.

Una jornada històrica, com no es vi-
via a la catedral des de l'ordenació del

FACUNDO SANTANA

Després de la cerimònia, i abans de l'al·locució, el nou bisbe va desfilat per les naus de Santa Maria i pel claustre per beneir els congregats.

i pau, tot cercant sempre el bé comú del nostre poble; per servir-vos com no en monsenyor Vives, que caminem junts pels senders de la nostra estimada Església urgell-litana”.

Una estupenda declaració de bones intencions que haurà de fer realitat d'ara endavant i que constituïran el sedàs amb què haurem de jutjar el seu pontificat. Un programa espiritual sens dubte de màxims: un ha d'aspirar en primer lloc a l'excel·lència. La realitat ja ens posarà al lloc que toqui, però seria en veritat sorprenent estrenar càrrec –i un com aquest– projectant unes aspiracions mitjanetes.

Serrano va fer una crida final a recuperar el “sentit de família” tan important, diu, en les comunitats cristianes

Les tres úniques referències andorranes van ser a les autoritats, RTVA i Meritxell

bisbe Joan Martí, el 31 de gener del 1971, i que posa un punt i a part en la trajectòria de Serrano, ordenat prevere el 2002, que va començar la seva carrera pastoral el 2009 com a rector de les parròquies de Sant Andreu i de Sant Pere, a Vandellòs, i que el 2012 es va enrolar a la Nunciatura Apostòlica, on ha servit com a secretari a Moçambic, Nicaragua i Brasil i, a partir del 2019, com a conseller a la secció per als Assumptes Generals de la Secretaria d'Estat del Vaticà.

El lema del seu pontificat serà *Ut Vitam Habeant*, (Perquè tinguin vida), versicle de l'Evangelí de Sant Joan: Déu va venir al món perquè la humanitat tingui vida, i la tingui en abundància. Aproximadament, és clar.

Ordenació: la cerimònia

FACUNDO SANTANA

L'arquebisbe Edgar Peña imposa les mans al nou bisbe coadjutor.

Guia de conducta per a un bisbe

A. LUENGO
LA SEU D'URGELL

L'últim decenni l'ha passat Josep-Lluís Serrano Pentinat al servei de la Nunciatura Apostòlica i de la secretaria d'Estat del Vaticà, dos òrgans de projecció eminentment política dintre de l'organigrama de la Santa Seu. Així que té certa lògica –de fet, té tota la lògica– que el Papa hagi designat un dels membres del seu servei exterior per lidar amb els delicats dossiers que li esperen al futur copríncep. Ja arribarà el moment de parlar-ne, perquè Serrano exerceix des d'ahir mateix com a bisbe coadjutor, encara no com a copríncep, tot i que la proximitat fins i tot física a Joan-Enric Vives li conferirà sens dubte un paper progressivament més important en tot el que toca als afers andorrans.

Tot plegat, en fi, explica que fos precisament el substituït per als Afers Generals de la Secretaria d'Estat de la Santa Seu, Edgar Peña, qui presidió l'ordenació, i la complicitat que es

“Jo no he vingut per endur-me els justos, sinó els pecadors”. Aquesta és la consigna que l'arquebisbe Peña, que ha presidit la cerimònia, li ha donat al nou bisbe Serrano en l'homilia: “Conserva sempre aquestes paraules al teu cor”.

respirava entre els dos. Especialment, significativa va ser, és clar, l'homilia de Peña, en realitat una mena de decàleg, una guia per al camí que li espera al nou bisbe. Un camí absolutament extemporani perquè, recordin, en tota l'Església catòlica tan sols hi ha dos bisbes, dos, que exerceixin a la vegada com a caps d'Estat: un és el de Roma –és a dir, el Papa– i l'altra, ja ho saben, el d'Urgell. Avui, Vives; ben aviat, Serrano. Així que segur que va prestar la major atenció a les caloroses paraules que li dirigia Peña en l'homilia.

– “I què faig ara?, t'hauràs demanat sovint aquestes últimes setmanes.– Sant Pau mateix et dona el programa: comporta't de manera digna de la vocació que has rebut, amb humilitat i amb paciència. Comporta't amb amor”.

Un programa, com es veu, vàlid no només per a un bisbe coadjutor, sinó

per a qualsevol persona que aspiri a això tan difícil que és ser una persona decent. I que es complementa amb una guia pràctica per aconseguir-ho: “Seràs el primer a condició que estiguis al servei de tots, seràs el primer si escoltes les necessitats i el sofriment de tots”.

“Et converteixes avui en conseller i ajut dels que pateixen, en pastor dels fidels, en amic dels pobres”

Peña professa una intensa devoció per Sant Mateu, patró per cert de banquers i comptables, i considerava una coincidència “providencial” que el dia de l'ordenació hagués caigut precisament en l'onomàstica de l'evangelista.

Que Jesús prescindís de les convencions i li digués de seguir-lo a qui només era un cobrador d'impostos –un empestat– va ser entès per la bona societat del moment. I aquesta és l'explicació que els dona:

– “No són els sans els que tenen necessitat de metge. Són els malalts: jo no he vingut a endur-me els justos, sinó els pecadors. Conserva sempre aquestes paraules al teu cor”.

Una altíssima consigna per a qui ahir es convertia en “successor dels apòstols, enviat a una doble tasca, al capdavant de l'Església d'Urgell i també del Principat d'Andorra”. Peña, en fi, va fer al·lusió a un altre evangelista, en aquest cas Lluç, de qui en va citar un versicle: *Duc in altum* (Remar endins). I immediatament després, l'explicació: “En el mar turbulent d'aquests temps has estat cridat a treure els homes de les aigües salades de la mort i de la foscor per dur-los a la riba en comunió amb Crist. Et converteixes avui [ahir per al lector] en conseller, mestre i ajut per als que pateixen, en pastor per als fidels, en amics dels pobres. Acosta l'Evangelí sobretot als joves”.

FACUNDO SANTANA

Lòscul de la pau: el primer va ser Peña, seguit de Vives i per la resta dels trenta prelats que concelebraven l'ordenació.

FACUNDO SANTANA

La catedral de Santa Maria va quedar petita i es van haver d'habilitar espais al claustre: en total, més d'un miler de persones van assistir a la cerimònia.

Ordeanci: salutacions

Vives veu en Serrano un “bon copríncep” i també “un bon pastor”

L'arquebisbe-bisbe d'Urgell destaca “l'amor a la terra i a la llengua” del bisbe coadjutor

FACUNDO SANTANA

L'arquebisbe-bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Joan-Enric Vives, durant la seva salutació a l'inici de la cerimònia d'ordenació.

M. S.
ANDORRA LA VELLA

“Gràcies Josep-Lluís per haver respost sí a la crida que a través del Sant Pare Francesc i els seus col·laboradors el mateix Crist t’ha enviat”. Amb aquestes paraules es va dirigir l'arquebisbe-bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Joan-Enric Vives, a Josep-Lluís Serrano Pentinat, en l'obertura de la cerimònia d'ordenació del prevere tortosí com a bisbe, de qui es va mostrar convençut que “no només serà un bon copríncep, sinó també un bon pastor”.

Vives, que va assegurar que “l'església d'Urgell i la catedral exulten de joia perquè Déu ens envia un nou successor

“

No només podrà ser un bon copríncep, sinó que serà un bon bisbe pastor

Gràcies al poble de Tivissa per haver-li fet estimar les seves arrels de poble, de la terra

JOAN-ENRIC VIVES
ARQUEBISBE-BISBE D'URGELL

dels apòstols”, va agrair al ja bisbe coadjutor, i per tant futur copríncep d'Andorra, un “sí generós” que l’ha portat a “aquesta diòcesi del Pirineu, a Catalunya i al Principat d'Andorra, dins la qual s’ha mantingut el Principat sobirà i ferm com a país independent i lliure”. Un sí de Serrano que, “com Mateu, has respost aixecant-te i te n’has anat amb Jesús”, va continuar Vives, que va recordar els orígens a Tivissa i a Tortosa del nou bisbe coadjutor.

Així l'arquebisbe-bisbe va destacar que “tots els urgellitans ens unim i donem gràcies al Crist ressuscitat que t’envia entre nosaltres i que t’omple del seu Esperit Sant”, i va dir a Serrano que “nosaltres, amb fe, t’acollim com a germà i com a pare en la fe comuna”.

En aquest sentit, Vives va allargar la mà al nou bisbe dient-li que “treballarem units, en comunió, per anunciar l’Evangeli, santificar el poble de Déu, acompanyar els més

Vives insta Serrano a treballar “units” per acompanyar els més febles i cridar els pecadors

febles, els que no caminen, a cridar els pecadors i als pobres perquè això és el que complau el Senyor”, a la vegada que a “col·laborar per fer una societat més justa i més fraterna”, reiterant-li que “tots estem contents de la teva arribada”, com es constata amb el fet

que tant la catedral de Santa Maria com el claustre estiguessin plens “de gom a gom” per celebrar que “tu arribes en el nom del Senyor”.

TORTOSA I TIVISSA

Després de fer un ràpid repàs dels assistents, ja fossin de l'església (preveres, diaques, les contemplatives i les religioses) com autoritats catalanes o andorranes, Vives va continuar amb les seves paraules d'agraïment, en aquest cas cap a “l'Església de Tortosa per aquest bon sacerdot que ens regaleu” així com a la mare del bisbe coadjutor, Pepita Pentinat, a qui va dir que “vau tenir un nano molt ferm” i “l’heu pujat molt bé”, i al poble de Tivissa per “haver-li fet estimar les seves arrels de poble, de

Segueix a la pàgina 9

FACUNDO SANTANA

El nunci apostòlic a Espanya i Andorra, Bernardito Auza, va desitjar a Josep-Lluís Serrano Pentinat una bona tasca pastoral en la seva salutació inicial.

Ve de la pàgina 8

la terra”, un fet que gràcies al qual “no només podrà ser un bon copríncep, sinó que serà un bon bisbe pastor amb olor de terra, de país, amb un gran amor a la llengua i la cultura catalanes que compartim tots els pobles de llengua catalana, el Principat i també Catalunya”.

Vives va instar els presents a viure “amb fe i comunió” i amb “pregària intensa d’acció de gràcies però també de petició humil” la celebració per tal que “Déu transformi aquest germà nostre, Josep-Lluís, en un bon bisbe, que l’ompli dels seus dons i ens ajudi a mi, a ell, i a tots els fills i filles d’Urgell, a esdevenir més missioners, més fraterns i servidors dels pobres i d’aquells que esperen una paraula de consol i esperança”.

Així mateix, Vives va demanar a l’arquebisbe i substitut per als Afers Generals de la Secretaria d’Estat, Edgar Peña, que va presidir la cerimònia d’ordenació, que transmeti al

Sant Pare Francesc “el nostre immens agraïment per aquest do del nou bisbe coadjutor”, un fet que assegura “la continuïtat de la cadena apostòlica a l’Urgell i de la successió en el servei pastoral com a copríncep del Principat d’Andorra”. I en un to més distès li va demanar si era “bon sacerdot”, ja que “ens han dit que és molt bo”.

Petició a Déu perquè transformi “el nostre germà en un bon bisbe i que l’ompli dels seus dons

SALUTACIÓ D’AUZA

Per la seva part, el Nunci Apostòlic a Espanya i a Andorra, Bernardito Auza, va voler també dirigir als assistents unes paraules abans d’iniciar l’acte penitencial per deixar pales que se suma a la satisfacció de la diòcesi d’Urgell que acull Serrano “amb gran il·lusió”.

Auza, que va destacar i agrair també la presència de Peña, una mostra de “la preciosa col·laboració del nou bisbe coadjutor a la Santa Seu, on des del 2019 i fins ara ha servit com a conseller de nunciatura en la Secció per als Assumptes Generals de la Secretaria d’Estat, va desitjar a Serrano, una labor pastoral molt fructífera, no només per la glòria de Déu, sinó també pel bé de la diòcesi i de tota la societat”.

Finalitzades les salutacions corresponents, la lectura de la Carta de Sant Pau als Cristians d’Efes, el salm responsarial i la lectura de l’Evangeli segons Sant Mateu van donar peu a l’inici del ritual d’ordenació que, com és habitual en aquest tipus de cerimònies, va arrencar amb el cant *Veni Creator Spiritus* per invocar l’Esperit Sant.

LA CATEDRAL, PETITA

En el parlament, Vives va fer referència en més d’una ocasió a la gran assistència de gent a la cerimònia, fet que va deixar la catedral Santa Maria de la

“

Em sumo a la satisfacció de la diòcesi d’Urgell, que acull Serrano amb una gran il·lusió

Li desitjo una labor pastoral molt fructífera pel bé de la diòcesi i de la tota la societat

BERNARDITO AUZA
NUNCI APOSTÒLIC A ESPANYA

Seu d’Urgell petita. I és que les dues naus del creuer van quedar plenes amb nombrosos preveres de la diòcesi d’Urgell i també de la diòcesi de Tortosa i d’altres punts on el nou bisbe coadjutor ha servit, i que van voler acompanyar Serrano en un dia tan especial.

I és que per fer possible la celebració es va comptar amb un equip de més de 90 persones, entre voluntaris i professionals, i es van haver d’instal·lar entre les naus del temple i el claustre cadires addicionals, a la vegada que es va disposar fins a 10 pantalles per fer possible el seguiment de manera còmoda a l’interior del recinte.

I és que al marge dels fidels de la diòcesi d’Urgell, especialment de la comarca de l’Alt Urgell i d’Andorra però també de punts allunyats com la vall de Ribes o la Vall d’Aran, molts fidels de la diòcesi de Tortosa, especialment des de Tivissa però també de l’Hospitalet de l’Infant i de Vandellós, poblacions on Serrano va servir, van voler ser present a la capital alturgellenca.

Ordenació: reaccions

FACUNDO SANTANA

El cap de Govern, Xavier Espot, i el president català, Salvador Illa, ahir a la Seu d'Urgell just abans de començar la cerimònia.

Espot destaca que les capacitats de Serrano són “prou sobrades”

Considera que les “qualitats humanes” el fan “idoni” per ser bisbe i copríncep

A. BELIS
LA SEU D'URGELL

Després de prop de tres hores de cerimònia a la catedral Santa Maria d'Urgell, el cap de Govern, Xavier Espot, que va seguir l'acte en primera fila, al costat del síndic general, Carles Ensenyat, i del president de la Generalitat de Catalunya, Salvador Illa, va arribar, sota la pluja, al dinar de celebració per l'ordenació del nou bisbe coadjutor, que es va fer al Palau Episcopal amb nombrosos convidats. Just abans d'entrar-hi, va posar en valor la figura de Josep-Lluís Serrano Pentinat.

“Les seves capacitats són prou sobrades, avui [ahir per al lector] ho ha demostrat, per exemple emprant moltes llengües en el seu discurs”, va destacar Espot. A més, “presenta unes qualitats humanes que el faran idoni per ser bisbe i copríncep, perquè al final els servidors públics hem de ser

“

Les seves paraules fan honor a la seva trajectòria i la seva personalitat, amb vessant pastoral

Els joves són el futur, hem d'estar a prop d'ells i treballar relacions intergeneracionals

XAVIER ESPOT
CAP DE GOVERN

persones amb qualitats humanes”.

Anant més al detall, el cap de Govern va precisar que “les seves paraules fan honor a la seva trajectòria i la seva personalitat, ja que és una persona amb un vessant molt pastoral, perquè, tot i que ha treballat a la Santa Seu, ha estat en nunciatures de països en vies de desenvolupament, amb moltes dificultats, i això fa que es mogui sobre el terreny per ajudar els pobres i les persones més vulnerables”, va assegurar.

Sobre la cerimònia, Espot la va qualificar de “maca i solemne, a l'altura de l'esdeveniment”. Per això, va afegir, “és un dia de satisfacció”. Per una banda, “perquè des d'una perspectiva pastoral, hi ha molta gent catòlica a casa nostra que veu amb esperança que hi hagi una continuïtat a la diòcesi d'Urgell”, però, “com a cap de Govern, per a mi el motiu de satisfacció és que es garanteix la continuïtat institucional, que no hi hagi seu vacant i que aquest trànsit es

A la tardor, primera reunió entre els dos governs

Els governs andorrà i català faran aquesta tardor la primera reunió institucional a Barcelona per abordar qüestions de veïnatge. Entre els dossiers a tractar, hi ha el desenvolupament del conveni sanitari, la gestió dels residus, l'aplicació del conveni en matèria de prevenció i extinció d'incendis i salvament, qüestions relatives als esports i a les accions sobre formació professional, així com la col·laboració mútua entre executius per a la traducció al català del cabal comunitari.

faci de manera ordenada, pausada i prèviament treballada”.

El cap de Govern també es va referir als joves: “El Copríncep ha d'estar pendent de tots els segments de població, i evidentment els nostres joves són el futur i per això hem d'estar a prop d'ells i saber treballar les relacions intergeneracionals”, va afirmar Espot.

PROXIMITAT PRESIDENCIAL

Deu minuts abans de començar la cerimònia, quan pràcticament la totalitat d'assistents ja es trobava a l'interior de la catedral, va arribar Espot en cotxe oficial. Tot i que l'accés a l'edifici religiós estava tallat al trànsit, el vehicle va poder arribar fins a la porta. Illa ja feia uns minuts que havia arribat, i havia aprofitat per visitar l'Ajuntament de la Seu d'Urgell, on l'esperava l'alcalde, Joan Barrera. El president de la Generalitat va arribar a la porta de l'església quan Espot encara no havia fet acte de presència. Va saludar algunes autoritats mentre l'esperava, ja que la salutació estava pactada entre els dos governs a fora del recinte si aguantava la pluja i a dins si plovia. Finalment, Espot va arribar i van estar parlant una bona estona, fins i tot més de la prevista, cosa que van agrair els fotògrafs. “Ens coneixíem i ja ens havíem vist anteriorment de manera més o menys formal”, va explicar el cap de Govern.

Ordenació: reaccions

Una doble “bona notícia” per la continuïtat de les institucions

El síndic general destaca el vessant diplomàtic i la humilitat de Serrano com a qualitats del futur copríncep

E. O. G.
LA SEU D'URGELL

El síndic general, Carles Ensenyat, va valorar l'ordenació del nou bisbe, Josep-Lluís Serrano, com “un acte molt important per a Andorra”, per dos motius principals: d'una banda, perquè “assegura la continuïtat del Copríncipat” amb el nomenament del coadjutor, i de l'altra, perquè “assegura una renovació plàcida i tranquil·la”.

En aquest sentit, Ensenyat va argumentar que amb el nomenament com a bisbe coadjutor, Serrano tindrà temps per conèixer la diòcesi d'Urgell i també “el nostre país abans d'esdevenir-ne cap d'Estat”. “Per tant, són dos bones notícies: una per la continuïtat i l'altra perquè tindrà temps de conèixer el nostre país i les nostres institucions”, va resumir.

UN BON COPRÍNCIP

El síndic general encara va afegir, després de recordar que feia 53 anys de la darrera celebració de l'ordenació d'un bisbe a la catedral de Santa Maria de la Seu d'Urgell, que aquestes són “raons molt bones” que “auguren que aquest nou copríncep, d'aquí a sis mesos, un any o dos anys, el temps que calgui, serà un bon copríncep per a Andorra”.

S'afegeixen a la renovació “plàcida i tranquil·la”, que ha de permetre el temps suficient per conèixer a fons les institucions del país, el vessant diplomàtic i la humilitat com a característiques personals que també fan pensar que serà un “bon copríncep”. De fet, Ensenyat destacava el fet que Serrano sigui un diplomàtic de carrera, “que el cap d'Estat sigui una persona versada i amb

experiència en el món de la diplomàcia, ho hem pogut escoltar, que parla molts idiomes, és una cosa molt important per a nosaltres perquè al final ens ha de representar quan les institucions ho necessitin, en fóruns i davant autoritats internacionals”.

Així mateix, “el vessant diplomàtic, de persona amb molta experiència, amb dons en la coneixença de les persones i amb la facultat d'establir-hi

S'assegura una renovació plàcida i conèixer Andorra abans d'esdevenir-ne cap d'Estat

Destaca la humilitat com a servidor públic, en l'Església i al món civil perquè serà cap d'Estat

CARLES ENSENYAT
SÍNDIC GENERAL

punts, jo crec que és molt bo”, manifestava el síndic general en acabar la cerimònia d'ordenació de Serrano com a bisbe.

Un altre tret de la persona del nou bisbe coadjutor assenyalat per Ensenyat va ser la seva humilitat. El seu parlarment en traspuava per tots cantons i “no ha deixat de donar les gràcies tota l'estona a totes les persones, des de les autoritats, civils, gent que venia i que no ha vingut”. Així destacava “la humilitat” de Serrano “com a servidor públic, no solament en el món de l'Església, sinó també en el món civil, perquè serà un cap d'Estat”, el síndic general.

Ensenyat arriba a la catedral amb la subsíndica, Sandra Codina, i Joan Massa.

Serrano durant el recorregut per la catedral saludant els fidels després de ser ordenat bisbe.

Ordenació: reaccions

Els grups parlamentaris esperen abordar temes amb el nou bisbe

El PS situa l'avortament com a destacat i Concòrdia assegura que "ben aviat" hi parlaran

Els grups parlamentaris del Consell General van estar presents ahir a la cerimònia que va ordenar Josep-Lluís Serrano Pentinat nou bisbe coadjutor. Ho van fer des de les primeres files de la catedral de la Seu d'Urgell, tot i que posteriorment no van ser convidats al dinar de celebració al Palau Episcopal. Una vegada acabada la cerimònia, van coincidir a destacar que pròximament abordaran diversos temes que afecten la relació entre el Consell General i el futur coprincep episcopal.

Per part del Partit Socialdemòcrata (PS), Pere Baró, va afirmar que el discurs havia estat "neutre", tot i que "és un dia històric per a Andorra". Així, "el dia que el vinguem a veure com a coprincep tractarem els temes més rellevants per a la ciutadania, principalment l'avortament", ja que "nosaltres tenim molt clar quin ha de ser l'objectiu, que és l'avortament lliure, evidentment seguint els passos necessaris", va precisar. A partir d'aquí, "tot allò que necessiti per ajudar la població ens tindrà al seu costat", va assegurar el líder socialdemòcrata.

Concòrdia també es va pronunciar. "Hem estat testimoni d'un ritual històric, que és una baula més d'una cadena molt llarga de llegat de les nostres institucions, i per això ens sentim orgullosos de poder presenciar aquest inici de presa de relleu", va destacar Cerni Escalé. "Evidentment -va afegir-, hi ha temes rellevants que haurem de tractar, però avui [ahir per al lector] és un dia simplement per felicitar el nou bisbe i ens emplacem ben aviat per tractar-los".

"UN HONOR"

Més enllà del deure i de voler començar a treballar amb el nou bisbe coadjutor, els representants dels grups parla-

Cerni Escalé, en el moment d'arribar a la catedral de la Seu d'Urgell.

Jordi Jordana saluda el nou bisbe coadjutor.

mentaris també van manifestar sentir-se honorats d'haver pogut assistir a una cerimònia com la d'ahir, que recordem que no se celebrava a la catedral de la Seu d'Urgell des del 1971, quan va ser nomenat bisbe d'Urgell Joan Martí Ala-

nis.

Des dels grups de la majoria, el president de Ciutadans Compromesos, Carles Naudi, assegurava sentir-se "honorat d'haver assistit a un acte tan únic i singular", i en el qual "la menció al Principat d'Andorra

ha estat una constant". Al seu parer, això demostra "el compromís i afecte de la institució cap al Coprincipat, que al llarg dels segles ha assegurat la nostra pervivència".

Per la seva banda, el president del grup Demòcrata, Jor-

“

Nosaltres tenim molt clar quin ha de ser l'objectiu, que és l'avortament lliure

PERE BARÓ
PARTIT SOCIALDEMÒCRATA

És una baula més d'una cadena molt llarga del llegat de les nostres institucions

CERNI ESCALÉ
CONCÒRDIA

Ens hem de quedar amb l'acte religiós i que el Coprincipat continua, que és el que ens interessa

JORDI JORDANA
DEMÒCRATES

Demostra el compromís i afecte cap al Coprincipat, que ha assegurat la nostra pervivència

CARLES NAUDI
CIUTADANS COMPROMESOS

di Jordana, assenyalava que el d'ahir era "un acte solemne i eminentment religiós", que té "dos efectes", ja que a més d'assegurar un relleu al capdavant del Bisbat d'Urgell des del punt de vista dels feligresos i la comunitat religiosa, també representa la continuïtat de la institució del Coprincipat. "Avui ens hem de quedar amb l'acte religiós i que el Coprincipat continua, que és el que ens interessa", va concloure Jordana, que també va destacar l'agraïment que va oferir Serrano a autoritats i feligresos per la seva presència.

La legació tarragonina

Venien del nord, però més del sud

FACUNDO SANTANA

La família del bisbe coadjutor d'Urgell, Josep-Lluís Serrano, amb la mare i els dos germans –grans, ell és el petit de la família– arribant ahir al matí a la catedral.

ALBA DORAL
LA SEU D'URGELL

Josep Maria Piñol havia compartit convivències amb l'ara ja monsenyor Serrano i ahir esperava pacientment a la fila de persones que volien saludar el nou bisbe coadjutor d'Urgell. Amb molta "il·lusió" per retrobar-lo, confessava, després d'una cerimònia "que es nota que estava molt preparada i una litúrgia que s'ha notat que hi havia molta pregària al darrere". Un home "planer", una "molt bona persona", deia de l'excompany de joventut.

Piñol, de Falset, formava part de la nodridíssima comitiva de veïns de les poblacions tarragonines que es van desplaçar per estar presents a l'ordenació. De Tivissa, el poble de naixement de Josep-Lluís Serrano, la majoria. Encapçalats per la família del futur bisbe, naturalment, amb la mare i els dos germans. "Oi, mare, que estàs contenta que ara el tindràs més a prop?", preguntava el gran dels germans, després d'haver-lo vist marxar a Moçambic, a Nicaragua, a Brasil i al Vaticà.

Els de Tivissa van omplir un autobús, sufragat per la parròquia i l'Ajuntament, en un tres i no res. De l'Hospitalet de l'Infant i Vandellòs n'arribava un altre, igualment ple. A banda, tots els cotxes particulars per als que no hi cabien. De Tivissa es va desplaçar la corporació, encapçalada per l'alcalde, Joan Cedó, pràcticament al complet. Només van deixar

Del nord i del sud, però sobretot del sud, arribava una munió de gent que volia presenciar la cerimònia d'ordenació del seu veí, company, amic, família. Els de Tivissa van omplir un autobús en un vist i no vist per desplaçar-se i un altre per als de l'Hospitalet de l'Infant i Vandellòs

Montse Perelló, de la delegació de Tivissa, saludant Serrano.

al poble l'edil responsable de l'àrea d'educació, a càrrec d'una consulta popular que se celebrava durant la jornada, explicava Montse Perelló, tinent d'alcalde. Per a més inri, la regidora que va quedar de guàrdia és família del bisbe ordenat. "Segur que ja ho celebraran d'una altra manera". La resta de la corporació va viatjar a la Seu ja el dia previ. Trobar allotjament per als convidats no va ser fàcil, admetien també des del Bisbat, en un cap de setmana que la Seu està de gom a gom, també amb la Copa del Món de Piragüisme.

Al poble, naturalment, es coneixen tots i tots han coincidit en un moment o un altre. En el cas de Perelló, va impartir classes de català a un encara jovenet Josep-Lluís Serrano. Així que va estar especialment atenta, admetia, al parlament amb què el bisbe coadjutor d'Urgell va saludar els feligresos, i li va agrair particularment la manera com va introduir el *Llibre d'Amic e Amat* o les cites de San Juan de la Cruz. "És un home molt educat, d'una família molt humil que ha pogut veure com el fill petit anava progressant", reflexionava. En opinió seva, "bé que s'ho mereix, que sempre ha demostrat ser una persona molt vàlida".

Entre els de Tivissa hi havia un bon grapat de companys d'estudis. Gent en molts casos de la colla amb la qual encara manté trobades periòdiques, especialment durant la festa major: s'hi deixa caure així que pot i comparteix el que s'acostuma a compartir en les colles, sopars sobretot. Per la resta, "més que res s'ocupa de la seva mare, és un home molt de la família".

FACUNDO SANTANA

La desfilada de la trentena de bisbes per la nau central, una coreografia perfectament assajada i representada durant quasi dos mil anys.

Gratis et amore

Emocionades, simplement encuriosides o conscients de viure un moment "històric", centenars de persones van seguir la cerimònia d'ordenació de monsenyor Serrano. Llarga, però sense defraudar: si una cosa té ben assajada l'Església és la pompa i circumstància.

ALBA DORAL
LA SEU D'URGELL

Confessem (i si de cas farem acte de contrició i propòsit d'esmenar-nos) certa decepció amb la cerimònia: una nota de premsa del Bisbat es referia a la trentena de bisbes que "es farien presents" i tal al·locució ens havia fet preveure algun prodigi o una epifania de monsenyors materialitzant-se a la catedral de Santa Maria. Veient-los travessar la plaça i entrar per les portes de manera tan terrenal, les expectatives es refredaven necessàriament. Tot i així, la coreografia prometia ser portentosa: no debades la institució porta quasi dos mil anys representant-la. Un espectacle, coincideix amb nosaltres algú entre el nombrosíssim públic; i a sobre, gratis et amore. Doncs agafem-nos-ho per aquesta banda més prosaica: que

esperar d'una societat que ha convertit un *Te Deum* en l'himne d'Eurovisió?

"Mai més no el tornaràs a veure estirat a terra". És un retall de la conversa entre dos homes joves a la plaça dels Oms. Són les deu del matí, falta una hora perquè comenci la cerimònia i l'un sembla voler arrossegar l'altre cap a l'interior del temple. La plaça bull ja d'activitat. De fet, ens expliquen, a penes passades les set del matí ja hi havia algú que s'esperava i a les nou, mitja hora abans que obrissin les portes de la catedral, s'hi havien sumat una trentena de persones (exactament igual que els dies d'inauguració dels nous supermercats. Que en som, d'impacients).

Per la plaça la gent va i ve. Policia, premsa, públic, curiosos, turistes despistats –un grup d'alemanys que es perd la visita a l'única catedral romànica de Catalunya– voluntaris, gent que no sap de què va tot plegat i s'encamina al mercat. Entre el moviment, parats, a peu dret, les autoritats municipals.

Amb ells, Ramon Espadaler, l'exsecretari general d'UDC i ara conseller de Justícia i Qualitat Democràtica. Esperen el president de la Generalitat, Salvador Illa. Arriba, concita l'interès del núvol de fotògrafs, saluda i tots plegats entren al consistori.

Mentre les autoritats catalanes es-

L'abat de Poblet saluda coneguts que han passat pel monestir a fer algun retir

tan a les seves coses, les andorranes comencen a fer acte de presència. El Govern en ple descendeix d'un minibus. Menys el cap, Xavier Espot, que es fa esperar. Desfila el síndic i la subsíndica. Consellers generals d'un i altre signe. Cerni Escalé endrapant un entrepà pantagruèlic i una ampolla d'aigua. "No vols que et torni a passar, oi?", li fa bro-

ma Facu Santana, l'eixerit fotògraf del Bondia. "Una carrera política no pot permetre's més d'un desmai", li respon el líder de Concòrdia. Després comencen a arribar els cònsols. Jordi Alcobé i Marc Casal, el tàndem canillenc, els últims. Espot continua fent-se esperar. (Per cert, si totes les autoritats són a la Seu, qui defensa el país avui?).

Per la plaça la vista se'n va als hàbits: és la representació del monestir de Poblet, amb l'abat, Rafel Barruè Broch. Saluda coneguts, gent de la Seu alguns, que han passat per l'abadia per fer algun retir. A la classe política està més que habituat. Entre els murs que ell governa es cou la política catalana. Quan li diem fa el lògic mig somriure de muts i a la gàbia i alça la mà per saludar l'abat de Montserrat, que entra a la plaça.

"No el veus? Sí, home, darrere del [Jordi] Pasques, on si no?" Arrecerada en un cantó hi ha bona part de la *intelligentsia* local. Fan broma a costa del company i de la desfilada d'autoritats andorranes, "que avui han baixat la capital a la Seu", diuen. El grup tindrà vista privilegiada del pas del futur bisbe, que arriba tranquil·lament des del Seminari i llança una mirada a la torre de la catedral.

De l'Ajuntament surten els prohoms catalans. Espot serà l'ultimíssim a aparèixer, el cotxe l'atansa a la catedral i és

Segueix a la pàgina 15

Ve de la pàgina 14

a la porta on se saluda amb Illa. Fotos, fotos, fotos (incloent-hi les dels curiosos) en un posat que s'allarga sota el repic de les campanes. Avui no toquen per ells.

Engurgitades les autoritats per la catedral, els més tardans del públic intenten entaforar-se. Està ple, avisa un membre de l'organització –una norantina de persones treballant-hi, explica la cap de premsa del Bisbat, Cristina Orduña– i no tindrà on seure, però la senyora assenyala el seu caminador, que també li serveix de cadireta.

A dins no hi cap ni l'agulla aquella amb un ull per on passaria un camell (etcètera). S'han instal·lat seients d'emergència al claustre i el personal va amunt i avall desplegant cadires i més cadires. S'esperen tres –llarguíssimes– hores de cerimònia. Per no perdre's en el complex ritual, els afortunats disposen d'un llibret que el detalla fil per randa: la portada, il·lustrada pel panto-cràtor de Sant Climent de Taüll. Que es faci palès el múscul historicoartístic del Bisbat urgellit.

La cerimònia té la llargada que es pot esperar d'una institució que comunica amb un Regne que no és *d'ei-xe món*. Així que aprofitem per veure com respira la ciutat. Al Parc del Segre

El mercat està pansit, sota la pluja i amb una tanca que separa el carrer Major de la plaça

se celebra la Copa del Món i l'urgellenc Miquel Travé s'alça amb el campionat. La Seu està *que se sale*. El mercat, en canvi, ofereix una imatge tristota. "I a sobre, amb aquesta *valla*, que no ajuda gaire", comenta un paradista apuntant la que separa el carrer Major de la plaça dels oms, custodiada per un cotxe dels mossos. A sobre, un dia plujós. Tot suma –o més aviat, resta– per a un mercat que fa molt de temps que no és el que era. Trobem una mare (la nostra) i la convidem a entrar. "Per a què voldria jo veure un bisbe?" En aquesta casa anirem de patac a l'infern. Una altra mare, la d'una voluntària, es preocupa per si la noia no defallirà: tantes hores dempeus i sense poder picar res. Ens oferim a portar-li coca (de la de sucre) de la sala de premsa. Boníssima. Els periodistes sempre hem de ser uns panxcontents.

Tornem a la cleda catedralícia, on la cerimònia ha avançat i de seguida arriba el moment de donar-se la pau. Fem una ullada a la corporació urgellenca, que seuen tots Junts i remenats. Però es donen la mà sembla que de bon grat. Respirarem alleujats.

Al lauredià mossèn Pepe quasi no el reconeixem, vestit de feina i no amb l'*abillamenta* moderna de costum. En algun moment s'escapoleix. És poc abans del moment de combregar. Quan arriba el moment de l'Eucaristia, molta

A la catedral no entrava ja ni l'agulla de l'ull per on passaria abans un camell que un ric entrés al regne dels cels.

A la plaça dels oms els curiosos anaven recollint l'arribada dels convidats i protagonistes.

gent vol rebre el sagrament. "Sort que hi ha molts també per repartir les hòsties", deixa caure el nostre interlocutor. Com que sabem que ho reproduïrem a la crònica, marxem del seu costat, que un dia acabarem excomunicats. O acomiadats, que és pitjor. El matí ja s'ha convertit en tarda i comencem a entrar en els capítols finals. El ja nou bisbe fa la volta a la catedral i al seu pas els flaixos es desapareixen igual que amb Cate Blanchett arribant al festival de Donosti. Amb l'avantatge que d'aquí surts beneït. Fora segueix plovent i, prevenint la sortida de les autoritats, els de

protocol d'uns i altres comencen a armar-se de paraigües. Entendreix veure la preocupació perquè les autoritats no es mullin.

A la fila que s'espera per a les salutacions al nou monsenyor Serrano algú (no direm qui) ens confessa que se li ha fet molt llarg. Els feligresos semblen més soferts. Pere Rossell ve de Bellver de Cerdanya, ens explica, amb els seixanta ja ben avançats no creu que tingui oportunitat de viure un moment històric com aquest. Històric és, per cert, l'adjectiu en boca de tots. "És un bisbe molt maco, molt jove i molt llest",

albira el veí de Bellver. Uns passos enrere, José Antonio Herrera, de la Seu, coincideix que és un acte "que segurament no tornarem a veure a la vida" i es confessa emocionat d'haver viscut una "experiència inoblidable, molt maca". Posant el peu ja al claustre, una família, turistes de Logroño. No tenien massa idea de què estava passant i ens ho pregunten. També ells queden satisfets per haver presenciat un moment tan particular. Això sí, es congratulen, van entrar quan ja acabava. "Ha durat tres hores? Doncs sort que hem arribat en el millor moment."

F. S.

F. S.

FACUNDO SANTANA

Unes monges arribant a la catedral per assistir a l'ordenació.

FACUNDO SANTANA

Vives i Serrano darrere, acompanyats de bisbes i diaques, es dirigeixen a la capella de la Pietat.

FACUNDO SANTANA

La processó de bisbes i preveres entra a la catedral per iniciar la cerimònia.

FACUNDO SANTANA

Periodistes, fotògrafs i càmeres de televisió esforçant-se per capturar el moment.

FACUNDO SANTANA

Fidels seguint la cerimònia a través de les pantalles instal·lades pel recinte.

FACUNDO SANTANA

Serrano, ja ordenat bisbe, saludant els feligresos.

FACUNDO SANTANA

Preveres sortint de la catedral pel seu claustre.

FACUNDO SANTANA

Bisbes en processó.

FACUNDO SANTANA

El moment de donar la pau, probablement l'instant més comunitari i més fraterno de l'Eucaristia.

FACUNDO SANTANA

Just després de la cerimònia i abans de l'allocució final, el bisbe Serrano va saludar els fidels que van assistir a l'ordenació: l'emoció salta a la vista.

FACUNDO SANTANA

Serrano, amb el nucli dur, es retira cap al museu diocesà una vegada acabada l'ordenació, que es va allargar dues hores i mitja.

FACUNDO SANTANA

Amb el bàcul, que junt amb la mitra i l'anell són els símbols de la dignitat pontifícia, una responsabilitat que acompanyarà Serrano per sempre més.

Bondia

Edició extraordinària

